

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a Mgr. Kamila Tojnera v právní věci žalobce: **SPOLANA a.s.**, IČ: 45147787, se sídlem ul. Práce 657, Neratovice, zastoupeného Mgr. Markem Vojáčkem, advokátem AK Havel, Holásek & Partners, s.r.o. se sídlem Týn 1049/3, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 65, Praha 10, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24.2.2011 č.j. 2548/500/10 104369/ENV/10,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Rozhodnutím České inspekce životního prostředí (dále jen „Inspekce“) ze dne 24. 9. 2010 č.j. ČIŽP /41/OOH/SR01/1000527.006/10/PLY bylo podle § 9 odst. 4 zákona č. 185/2001 Sb. o odpadech, v platném a účinném znění (dále jen „zákon o odpadech“) žalobci odebráno osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu kat. č. 19 08 14 Kaly z jiných způsobů čištění průmyslových odpadních vod neuvedené pod č. 19 08 13, vydané dne 1. 1. 2009 osobou pověřenou k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů Ing. L.K. Ph.D., pod číslem Os/13/08/Kov (dále jen „Osvědčení“), a to z důvodu, že nebyly dodrženy postupy a metody stanovené vyhl.č. 376/2001 Sb. o hodnocení nebezpečných vlastností odpadu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška“).

Podle výroku tohoto rozhodnutí se konkrétně jedná o nedodržení metod při hodnocení nebezpečné vlastnosti:

. **H1** Výbušnost, jelikož vyloučení této nebezpečné vlastnosti je zdůvodněno pověřenou osobou nedostatečně, bez konkrétního důkazu, což je v rozporu s § 6 odst. 2 vyhlášky a nebyl dodržen ani stanovený postup a metoda stanovená v příloze č. 3 bodu 1 vyhlášky;

. **H4** Dráždivost, **H5** Škodlivost, **H6** Toxicita, **H7** Karcinogenita, **H8** Žíravost, **H10** Teratogenita a **H11** Mutagenita, jelikož při vyloučení nebezpečných vlastností předmětného

odpadu nebyly dodrženy metody uvedené v příl. č. 3 bodu 3 vyhlášky; nedodržení této metody spočívá v absenci podkladů o obsahu chemických látek v odpadu;

. **H12** Schopnost uvolňovat vysoce toxické a toxické plyny ve styku s vodou, vzduchem a kyselinami, jelikož provedená výluhová zkouška není metodou pro vyloučení této nebezpečné vlastnosti H12 dle bodu č. 5 přílohy č. 3 vyhlášky.

Při vydávání osvědčení nebyl u nebezpečných vlastností **H13** Schopnost uvolňovat nebezpečné látky do životního prostředí při nebo po jejich odstranění a **H14** Ekotoxicita dodržen stanovený postup, neboť v rozporu s ust. § 6 odst. 8 vyhlášky, jelikož při hodnocení těchto nebezpečných vlastností nebyla zohledněna možnost kvalitativní změny předmětného odpadu.

V odůvodnění tohoto rozhodnutí Inspekce uvedla, že žalobcem jí bylo předloženo Osvědčení, vydané pověřenou osobou ing. K. (dále jen „pověřená osoba“), za součinnosti spolupracující osoby MUDr. M.H. (dále jen „spolupracující osoba“ nebo „spolupracující pověřená osoba“). Vzhledem k tomu, že vznikly pochybnosti, zda při jeho zpracování byly dodrženy metody a postupy dle vyhlášky, bylo Inspekcí zadáno z důvodu objektivního posouzení zpracování znaleckého posudku Ing. V., který měl stanovit zda

- 1. Pověřená osoba dodržela stanovené postupy a metody podle vyhlášky pro hodnocení jednotlivých nebezpečných vlastností (H1-H3,H12-H14) hodnoceného odpadu popsané v Osvědčení a dokumentační zprávě,*
- 2. Mohla na základě v Osvědčení a dokumentační zprávě popsaneho způsobu hodnocení pověřená osoba bez pochyb vyloučit jednotlivé nebezpečné vlastnosti (H 1 až H3,H12-H14),*
- 3. Byla pověřenou osobou dostatečným způsobem stanovena četnost ověření stanovených nebezpečných vlastností,*
- 4. Mohla spolupracující osoba na základě poskytnutých podkladů pro posouzení vyhodnotit veškeré zbývající nebezpečné vlastnosti (H4 až H11),*
- 5. Dodržela spolupracující pověřená osoba stanovené postupy a metody podle vyhlášky pro hodnocení jednotlivých nebezpečných vlastností(H 4 až H11) hodnoceného odpadupopsané v Osvědčení a dokumentační zprávě?*

K jednotlivým otázkám 1.- 5. následně Inspekce uvedla závěry konstatované ve znaleckém posudku č. 70-09-45 ze dne 11.9.2009 ve vztahu k jednotlivým vlastnostem a k hodnocení pověřenou osobou v Osvědčení a na základě toho učinila závěr, zda postup pověřené osoby či spolupracující osoby byl v souladu s vyhláškou (str. 2-6). Dále poukázala na to, že protokol o kontrolním zjištění ze dne 4.1.2010 byl žalobci doručen, byla mu zaslána i kopie znaleckého posudku a podány námitky proti protokolu a následný postup v zahájeném řízení o odejmutí Osvědčení a vypořádala námitky proti protokolu o kontrolním zjištění procesní (A, str. 7) a věcné (B.str. 8). (relevantní závěry soud uvede ve vztahu k žalobním bodům níže)./Soud poznamenává, že předběžné závěry Inspekce vycházející ze znaleckého posudku byly žalobci sděleny již v Protokolu o kontrolním zjištění a přejaty i do Oznámení o zahájení správního řízení).

V odvolání proti tomuto rozhodnutí Inspekce žalobce namítal, že

1. Jediným podkladem, o který Inspekce opřela své rozhodnutí, je znalecký posudek podaný Ing. M.V. se spolupracující osobou MUDr. M.Z. a odkázal na svá vyjádření v průběhu řízení k předmětu řízení a k tomuto posudku. Inspekce zadala zpracování posudku i přes námitky

žalobce vůči Ing. V., jejíž podjatost namítal opakovaně a přesto závěry přejala; námitka podjatosti byla usnesením ze dne 26. 8. 2010 odmítnuta, proti tomuto usnesení bylo podáno odvolání, o kterém nebylo v době podání odvolání proti rozhodnutí Inspekce dosud rozhodnuto.

2. Inspekce nesplnila svou povinnost stanovenou v § 65 odst. 2 správního řádu, neboť přerušila řízení usnesením z 12. 7. 2010 a doposud nevyrozuměla žalobce o tom, že se v řízení pokračuje, žalobce z toho dovozoval, že se Inspekce rozhodla vyčkat do doby rozhodnutí o odvolání v otázce podjatosti, vydání finálního rozhodnutí bylo proto překvapivé a nelogické.

3. Znalekyně V. při zpracování posudku pochybila zejména proto, že hodnocení jednotlivých nebezpečných vlastností odmítla uznat za vyhovující, pokud jsou učiněny odbornou úvahou na základě podkladů dodaných žadatelem podle ust. § 6 odst. 2 vyhlášky, Inspekce tyto námitky ignorovala, v argumentační části napadeného rozhodnutí bez dalšího jako správné závěry znaleckého posudku přejala, až absurdním způsobem /např. nebezpečí hořlavosti či výbušnosti čistírenského kalu- viz spis./ Důvodem takového hodnocení, kromě rigidního přístupu, je i to, že znalkyně odpad nikdy neviděla (na ČOV nikdy nebyla) a není odborníkem ve vodním hospodářství, vyvstává pochybnost o jejím odborném zaměření pro zpracování znaleckého posudku.

4. Protože Inspekce všechny námitky žalobce proti nesprávným závěrům znalkyně bez vysvětlení nekriticky a neodborně odmítala a plně se držela závěrů posudku, požádal žalobce jiného soudního znalce o vypracování znaleckého posudku, který má posoudit jak odebrané Osvědčení tak i závěry posudku Ing. V.; znalecký posudek se tak stane důkazem na podporu tvrzení společnosti (odvolatele) jako znalecký posudek dle § 56 správního řádu, popřípadě jako důkaz dle § 53 téhož zákona.

Žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 24.2.2011 odvolání zamítl a potvrdil rozhodnutí Inspekce. V odůvodnění rozhodnutí shrnul, že dne 17. 2. 2009 obdržela Inspekce od žalobce osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu vypracované Ing. L.K. Při kontrole zjistila, že pověřené osoby Ing. K. a MUDr. M.H. nedodržely stanovené postupy a metody dle vyhlášky (č. 376/2001Sb.) a z důvodu objektivního posouzení a zjištění stavu věci proto zadala Ing.V., znalkyni v oboru ochrany přírody se specializací na odpadové hospodářství, vypracování znaleckého posudku o dodržení stanovených postupů a metod podle citované vyhlášky. Odborné stanovisko k předmětnému Osvědčení vypracovala 4. 9. 2009 (*správně 4.8.2009*) dále vedoucí Státního zdravotního ústavu, Národní referenční laboratoře pro hygienu půdy a odpadů MUDr. M.Z. Dne 11. 9. 2009 vydala Ing. V. posudek č. 70-09- 45, který potvrdil zjištění Inspekce a nedodržení stanovených postupů a metod dle vyhlášky. Inspekce následně vypracovala protokol o kontrolním zjištění ze dne 4.1.2010, ve kterém bylo konstatováno, že pověřené osoby nedodržely při hodnocení odpadu postupy a metody dané vyhláškou s tím, že v důsledku toho bude se žalobcem zahájeno správní řízení o odejmutí předmětného osvědčení, protokol byl doručen, námitky podány a zejména zaměřeny na podjatost znalkyně. Řízení bylo zahájeno oznámením z 13. 4. 2010 s tím, že o podaných námitkách proti kontrolnímu zjištění bude rozhodnuto až v rozhodnutí samotném. Následně Inspekce řízení přerušila usnesením ze 7. 7. 2010; dne 29. 7. 2010 pak žalobce Inspekci zaslal dopis, který měl konkrétně dokládat podjatost uvedenou v námitkách.

Usnesením ze dne 26. 8. 2010 Inspekce nevyhověla námitkám podjatosti a rozhodla, že uvedené znalkyně M.V. a MUDr. M.Z. nejsou vyloučeny z podání znaleckého posudku

pro potřebu správního řízení o odejmutí osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu. Proti tomu usnesení bylo podáno žalobcem k odvolání 24. 9. 2010, o odvolání bylo rozhodnuto Ministerstvem životního prostředí rozhodnutím ze dne 20. 12. 2010 a bylo zamítnuto a usnesení potvrzeno.

Po rekapitulaci odvolacích námitek (viz shora 1. -4.) dospěl žalovaný k závěru, že (*ad 1.*) o otázce podjatosti bylo odvolacím orgánem rozhodnuto rozhodnutím ze dne 20. 12. 2010 a odkázal na jeho odůvodnění.

Námítka *ad 2.* shledal z části důvodnou potud, že k přerušení řízení došlo z důvodu probíhajícího řízení o předběžné otázce, tento postup byl nesprávný, neboť smyslem přerušení správního řízení podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu je nepokračovat v řízení z důvodu probíhajícího řízení o předběžné otázce nebo podání podnětu k takovému řízení *u jiného* příslušného správního orgánu. Otázka podjatosti znalkyně V. byla řešena v rámci řízení o odejmutí Osvědčení zahájeném 13. 4. 2010, žádné zvláštní řízení o předběžné otázce tak nebylo zahájeno, a proto nebyl dán důvod k přerušení. S námitkou žalobce tedy lze souhlasit, měl být o pokračování v řízení náležitě vyrozuměn, Inspekce tak neučinila a nedostála své povinnosti, nicméně vzhledem k povaze a výsledku řízení, neměl tento postup na další řízení či soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy vliv (§ 89 odst. 2 věta třetí správního řádu).

K odvolacímu důvodu *ad 3.* žalovaný uvádí, že vyhláška v ust. § 6 odst. 2 umožňuje provést hodnocení nebezpečných vlastností odpadů i podle **zdůvodněného** písemného úsudku pověřené osoby vypracovaného na základě podkladů předložených žadatelem. Odvolatel (žalobce) zastává názor, že právě tímto způsobem provedla u některých částí hodnocení nebezpečných vlastností odpadů pověřená osoba (Ing. K.) v jím zpracovaném osvědčení, který nepřítomnost nebezpečné vlastnosti **H1** Výbušnost v osvědčení odůvodnil tím, že odpadní kal ČOV SN nemůže vzhledem ke způsobu jeho vzniku a složení mít tuto nebezpečnou vlastnost. Stejnou formulaci má i hodnocení vlastnosti **H3-A** (Vysoká hořlavost). Pokud by toto hodnocení mělo být v souladu s ust. § 6 odst. 2 vyhlášky, musela by tato úvaha být řádně zdůvodněna, podložena patřičnými podklady atd. Osvědčení ovšem v žádné části neobsahuje údaje o složení odpadu, na které se k hodnocení výbušnosti odvolává. Pověřená osoba zřejmě vycházela z dalších informací, které nejsou v dokumentační zprávě Osvědčení obsaženy.

Podobně pověřená osoba (Ing. K.) při hodnocení absence nebezpečné vlastnosti **H12** (Schopnost uvolňovat vysoce toxické a toxické plyny ve styku s vodou nebo kyselinami) odvolává na důkaz této skutečnosti v podobě rešerše. V dokumentační zprávě Osvědčení však žádné rešeršní informace, které mají představovat o tomto důkaz, nejsou. Z těchto důvodů je nutné konstatovat, že vyloučení nebezpečné vlastnosti H12 bylo zdůvodněno nedostatečně a bez konkrétních důkazů.

Odborný úsudek pověřené osoby musí být zdůvodněn náležitým způsobem, pouhé konstatování skutečností bez konkrétních důkazů je z hlediska hodnocení nebezpečných vlastností odpadů způsobem podle § 6 odst. 2 nedostačujícím. Na základě uvedeného žalovaný konstatoval, že znalkyně Ing. V. při zpracování posudku nepochybila, když neuznala soulad v podobě odborných úvah Ing. K. s ust. § 6 odst. 2 vyhlášky a v tomto směru se žalovaný s jejími názory ztotožnil.

Pochybnosti o odborném zaměření Ing. V. pro zpracování předmětného znaleckého posudku odmítl. Ing. V. byla jmenována znalkyní dekretem Ministerstva spravedlnosti ze dne 10. 11. 1995 č.j. ZT 2278/95 pro obor ochrany přírody se specializací hodnocení a kategorizace odpadů, odpadové hospodářství, včetně technologických postupů využívání a

zneškodňování odpadů v souladu s § 3 odst. 1 zákona č. 36/1967Sb. o znalcích a tlumočnících. Obsah znaleckého posudku po odborné stránce náleží do oboru, pro který byla jmenována a pochybnosti o odborném zaměření nebyly žádným způsobem podloženy či dokázány. Tuto odvolací námitku proto žalovaný neuvažoval.

K odvolacímu důvodu *ad 4.* poukázal na zásadu volného hodnocení důkazů (§ 50 odst. 4 správního řádu) s tím, že stěžejní skutečnosti v tomto správním řízení byly dokázány formou znaleckého posudku č. 70-09-45 ze dne 11.9.2009 v souladu s ust. § 56 správního řádu. Podjatost či odborná nezpůsobilost znalkyně nebyla shledána a tím způsobené nedostatky jejího posudku odvolací orgán vyloučil již ve zmíněném pravomocném rozhodnutí ze dne 20.12.2010.

K odvolatelem dne 7. 2. 2010 předloženému listinnému důkazu: znaleckému posudku „Posouzení Osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu č. Os/13/08/Kov pro Spolanu Neratovice- Revizní posudek“ zpracovanému znalcem Ing. M.B. v lednu 2011, žalovaný uvedl, že tento revizní posudek sice kriticky posuzuje zpracování znaleckého posudku Ing. V., ale adekvátně nevyvrací nedodržení postupu a metod stanovených vyhláškou v předmětném Osvědčení zpracovaném Ing. L.K. Příkladem může být posouzení hodnocení vlastností uvedených ve třetím bodě odůvodnění (H1,H3-A,H12), které absenci konkrétních důkazů nijak odborně neospravedlňuje. V souladu se zásadou volného hodnocení důkazů proto žalovaný dospěl k závěru, že revizní posudek důvody pro odebrání Osvědčení nevyvrací.

Žalobou podanou Městskému soudu v Praze se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného i Inspekce, předně uvedených. V úvodu */I.-III/* vymezuje rozsah napadeného rozhodnutí a shrnuje průběh správního řízení.

V bodě *IV.* shrnuje jím vznášené námitky

1) Předně namítal podjatost znalkyně Ing. V. a MUDr. Z. a nedostatek odborné způsobilosti k vydání znaleckého posudku Ing. V., kdy žalobce uváděl, že společnost Univerza Sop, s.r.o. v níž je znalkyně V. společníkem a jednatelem, neuspěla ve snaze o spolupráci s žalobcem. Žalobce také podtrhoval, že Ing. V. má vzhledem ke svému chemickému vzdělání oprávnění hodnotit jen nebezpečné vlastnosti první skupiny nebezpečných vlastností odpadů, tedy konkrétně kódy H1,H2,H3-A,H3-B,H12,H13 (vlastnosti chemické) a H14. Pro hodnocení vlastností pod kódy H4 až H11(vlastnosti zdravotnické) Ing. V. nemá příslušné vzdělání ani znalosti, pro podání znaleckého posudku je tedy nutno mít i znalost zvláštní, zejména o odpadních vodách, technologii čištění, o vzniku kalu etc. Znalkyně V. se přitom v provozu žalobce na místě vzniku kalu nebyla nikdy ani podívat ani si nevyžádala žádné údaje o způsobu systému a technologii čištění odpadních vod. Žalobce považuje za pochybení, které způsobuje vadnost znaleckého posudku i fakt, že pro hodnocení vlastností zdravotnických si Ing. V. vyžádala odborné stanovisko z Národní referenční laboratoře hygieny půdy a odpadů,SZÚ, která není znaleckým ústavem.

2) Žalobce si je vědom, že ust. § 10 odst. 2 zákona o znalcích a tlumočnících umožňuje znalci přibrat si k posouzení zvláštních dílčích otázek konzultanta, tento postup však musí být řádně zdůvodněn a v případě posudku Ing. V. takové zdůvodnění absentuje, navíc hodnocení vlastností H4-H11 je dle názoru žalobce zcela v rozporu s citovaným ustanovením. Toto hodnocení totiž bylo provedeno zcela nestandardním způsobem, výsledek tohoto hodnocení je totiž zachycen toliko v přípisě Státního zdravotního ústavu ze dne 4. 8. 2009, který je adresovaný nikoliv této znalkyni, ale společnosti Univerza-SoP.

3) Žalobce namítal, že osoba pověřená k vydání Osvědčení tedy Ing. K. a další osoby pracovaly důsledně podle ustanovení uvedené vyhlášky, která podrobně stanovuje postup při hodnocení nebezpečných vlastností odpadů. S ohledem na to, že nebezpečné vlastnosti odvodněných kalů z ČOV žalobce jsou sledovány dlouhodobě a jejich vznik se v souvislosti s neměnnou technologií čištění již léta nemění, využily pověřené osoby tam, kde to je možné, v souladu s ust. § 6 uvedené vyhlášky metodu zdůvodněného písemného úsudku na základě podkladů dodaných žalobcem.

V bodě *V.* žalobce tvrdí, že

1) Dle hmotněprávní úpravy podstatou sporu o odebrání Osvědčení je nejen hodnocení toho, zda osvědčení bylo vydáno v souladu s příslušnými právními předpisy, konkrétně zda hodnocení nebezpečných vlastností odpadů bylo provedeno způsobem souladným s zejména s požadavky uvedené vyhlášky, ale i posouzení za Osvědčením osvědčované skutečnosti jsou pravdivé. Žádný orgán se takovouto otázkou nezabýval.

2) Podstatnou otázkou je nejen výklad ust. § 6 odst. 2 citované vyhlášky, ale i to, zda případné formální nedostatky osvědčení, zejména v jeho odůvodnění, jsou na závalu skutečností zjištěným pověřenou osobou. Stěžejním je, zda skutečnost, že pověřená osoba příliš stručně odůvodnila své závěry, mění něco na jím provedených zjištěních. Podstatou Osvědčení je totiž potvrzení, že odpad má či nemá nebezpečné vlastnosti. Osvědčení tak mělo být hodnoceno i po této stránce a nejen po stránce formální, která se omezila výlučně na polemiku o oprávnění pověřené osoby provést hodnocení „i podle zdůvodněného úsudku vypracovaného na základě podkladů předložených žadatelem“

3) Veškeré úvahy a zdůvodnění žalovaného se odvíjí od znaleckého posudku Ing. V. Žalobce nejen že zpochybňoval fundovanost a nepodjatost znalkyně, ale má navíc za to, že znalec ze své činnosti je oprávněn hodnotit pouze odborné otázky. Soulad či nesoulad zdůvodnění Osvědčení s požadavky příslušných právních předpisů je oprávněn činit toliko orgán rozhodující ve věci nikoliv znalec. Znalkyně V. se přitom ve svém znaleckém posudku vyjadřuje i k otázkám právním a nikoliv výlučně odborným, nemá však příslušné právní vzdělání, aby mohla posoudit, zda odůvodnění Osvědčení odpovídá zákonným požadavkům či nikoliv. Znalkyně se tak měla vyjádřit výhradně k otázkám, pro které má příslušnou odbornou způsobilost, pokud si nad rámec činila další úvahy, tak k nim neměly orgány přihlížet.

4) Odebrané Osvědčení žalovaný a další orgány hodnotily velmi přísně formalisticky, aniž by stejný přístup uplatnily vůči znaleckému posudku Ing. V., který je sice značně dlouhý, avšak po obsahové stránce skoupý, tendenční a na mnoha místech až neodborný (k tomu odkazuje na revizní znalecký posudek Ing. M.B. z ledna 2011). Znalkyně v posudku zavádí vyhláškou neznámé pojmy (např. „rozhodující znečišťující látky“) a tyto ani pro účely posudku je nedefinuje.

Pod bodem *VI.* žalobce namítá, že

1) Ust. § 6 odst. 2 vyhlášky umožňuje provést hodnocení nebezpečných vlastností odpadů i podle zdůvodněného písemného úsudku pověřené osoby vypracovaného na základě podkladů předložených žadatelem.

2) Pokud tedy pověřená osoba Ing. K. takto postupoval při hodnocení vlastností H1, H12 a H3-A, pak má za to, že nepochybil. Otázka vyvstává při hodnocení „zdůvodněného písemného úsudku“. Podle názoru žalovaného, který převzal z posudku Ing. V., pověřená

osoba svůj úsudek náležitě nezdůvodnila, jelikož v odůvodnění odebraného Osvědčení chybí konkrétní důkazy a zdůvodnění je tak nedostatečné.

3) Žalobce s tímto výkladem nesouhlasí. Nezpochybňuje fakt, že úsudek má být náležitě písemně zdůvodněn, ale nikde není uvedeno, že ono zdůvodnění, byť písemné, musí být součástí Osvědčení. Skutečnost, že v odůvodnění Osvědčení nějaký důkaz chybí, ale pověřená osoba s takovou informací pracuje, což je případ Ing. K., neznamená a priori vadnost posouzení, jedná se pouze o vadu zdůvodnění úsudku, nikoliv o vadu jeho správnosti. Z Osvědčení je patrné, že Ing. K. pro vytvoření svého úsudku měl dostatek praxe, zkušeností a podkladů, které cituje ve svém osvědčení, tyto podklady ovšem nepřipojil k osvědčení. Nejedná se o vadu úsudku, ale o pouhé pochybení formálního charakteru, které je možné snadno napravit vyžádáním si takových podkladů od žalobce nebo pověřené osoby.

4) Je nepochybné, že odborný úsudek musí být zdůvodněn, ovšem vyhláška již nikde nehovoří o náležitostech takového zdůvodnění, kromě písemné formy nestanoví žádné zvláštní požadavky. Pokud se tedy Ing. K. odvolává na rešerše či jiné dokumenty, které ovšem nepřipojil k vydanému Osvědčení, tak to zcela jistě není vada Osvědčení spočívající v absenci písemného zdůvodněného úsudku, pro takové formální pochybení není důvod odebrat osvědčení.

5) Absence konkrétních znalostí provozu a hodnocených odpadů nutně zapříčinila chyby při znaleckém hodnocení Ing. V., která vznesla i zcela přemrštěné požadavky na nutnost dalších odběrů vzorků a laboratorních analýz i tam, kde je to zjevně zbytečné. Rovněž tak i pasáže o potřebě rozsáhlejšího zdůvodnění závěrů pověřených osob žalobce odmítá. Mimo jiné i proto, že právě hodnocení úvahou je podle výše citované vyhlášky základní metoda práce, která je při dostatečných znalostech pověřených osob a při jejich dostatečných zkušenostech jediná racionální. Tyto podmínky jsou pak u pověřených osob splněny.

6) Žalobce souhlasí s tím, že odborný „úsudek pověřené osoby musí být zdůvodněn náležitým způsobem“, avšak je vždy nutné přihlédnout k tomu, zda nebezpečná vlastnost posouzená úvahou doplněnou zdůvodněním byla vyloučena právem. A protože nikde ve spisovém materiálu není uvedeno, že by pověřené osoby došly k vadnému výsledku, že by tedy vyřadily nebezpečnou vlastnost přesto, že ji hodnocený odpad prokazatelně má, potom nelze než tvrzení o nedostatečném zdůvodnění odmítnout jako neoprávněné.

7) Z uvedených důvodů žalobce má rozhodnutí za nezákonné.

V bodě **VII.** navrhl, aby soud zrušil rozhodnutí žalovaného i Inspekce.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě vlastním žalobním bodům v části V. a VI. žaloby opouje:

K bodu V.

ad 1) Odkazuje na ust. § 9 odst. 4 zákona o odpadech, představu žalobce, že i přesto, že Osvědčení bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, by mohlo zůstat v platnosti, považuje za absurdní.

ad 2) Žalovaný souhlasí, že je nejpodstatnější, zda dané odpady mají či nemají nebezpečné vlastnosti, ale daná pochybení nelze bagatelizovat jako pouhé formální nedostatky, neboť právě zdůvodnění učiněných závěrů je zásadní, bez něj je nelze ověřit.

ad 3) O námitce podjatosti znalkyně bylo pravomocně rozhodnuto, posuzování její fundovanosti žalovanému nepřísluší, má za to, že je dostatečně odborně vybavena k posouzení, zda odůvodnění podporuje učiněné závěry.

ad 4) Odebrání Osvědčení bylo ve správním řízení pečlivě zdůvodněno, nešlo o pochybení formální.

K bodu VI.

ad 1) Jde o přepis daného zákonného ustanovení, k němuž nelze nic dodat.

ad 2) K první větě tohoto bodu žalovaný uvádí, že nikde v napadeném rozhodnutí se takto nevyjádřil, nicméně lze s uvedeným tvrzením v této větě souhlasit, stejně jako s druhou větou, která v podstatě tlumočí názor žalovaného.

ad 3) Žalovaný trvá na tom, že pakliže vydané osvědčení zcela postrádá odůvodnění v něm učiněných závěrů, nelze dané závěry považovat za relevantní, respektive učiněné v souladu se zákonem. Osvědčení tímto prakticky postrádá možnost přezkoumání jím učiněných závěrů.

ad 4) Žalovaný oponuje žalobci, který považuje patrně za zcela v pořádku, že v Osvědčení pověřená osoba nijak neosvětluje své závěry a nepopisuje cestu, jak k nim dospěla, ale namísto toho se odvolává na rešerše a dokumenty, které ovšem nejsou k dispozici. Žalovaný s tím nesouhlasí, domnívá se, že toto pochybení nelze bagatelizovat způsobem, jak činí žalobce, k tomu pro srovnání s úrovní odůvodnění daného Osvědčení uvádí požadavky správního řádu na odůvodnění rozhodnutí. i když jde o odlišný akt, obdobné nároky by měla splňovat i odůvodnění Osvědčení.

ad 5) Žalovaný nepochybuje o správnosti závěrů učiněných ve znaleckém posudku Ing. V., zvláště, když ani opozitní posudek neprokázal jejich vadnost.

ad 6) Žalovaný poukazuje na to, že žalobce v podstatě souhlasí, že zdůvodnění nebylo dostatečné, ale zároveň tvrdí, že pokud by se neprokázalo, že hodnocený odpad nebezpečné vlastnosti má, tak nelze tvrdit, že by odůvodnění nebylo dostatečné. Tento závěr jen absurdní ze samotné formulace daného bodu, ale především pak z věcné stránky. Následné řízení o odebrání osvědčení není prováděno zatím účelem, aby se prokázalo, zda daný odpad nebezpečné vlastnosti má nebo ne, ale je v něm zkoumáno, zda nebezpečné vlastnosti odpadů byly vydaným osvědčením náležitě přezkoumatelně vyloučeny. Vyloučit nebezpečné vlastnosti daného odpadu způsobem, jakým se to stalo v odebraném Osvědčení by mohl de facto každý. Tento postup proto nebyl shledán v pořádku, nebezpečné vlastnosti odpadu nebyly vyloučeny v souladu se zákonem, a bylo nutno osvědčení odebrat.

Žalovaný (ad 7) má proto za to, že bylo odebráno po právu a s ohledem na to navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

Při jednání konaném dne 23.5.2013 obě strany sporu setrvaly na svých písemných podáních. Zástupce žalobce zdůraznil, že revizní znalecký posudek, který byl jím předložen, závěry znalkyně Ing. V. uvedené v jejím znaleckém posudku, z něhož vycházely orgány obou stupňů, neaprobují, nýbrž Osvědčení vydané hodnotí jako zpracované v souladu s právní úpravou, byly dodrženy metody a postupy, které tato požaduje a drobné chyby, nebo nepřesnosti jsou odstranitelné. Žalovaný se s tímto důkazem řádně nevypořádal.

Zástupce žalovaného uvedl, že je sice pravdou, že hodnocení nebezpečných vlastností odpadů je možno provést zdůvodněným úsudkem pověřené osoby, nicméně v daném případě k tomu nedošlo, jak bylo potvrzeno rovněž i posudkem Ing. V. Podstatou je sice zjištění, zda odpady mají, nebo nemají nebezpečné vlastnosti, nicméně předmětem daného řízení je zjištění, zda bylo osvědčeno a zdůvodněno, že dané odpady takové vlastnosti mají či nemají. Ohledně revizního posudku se řídil zásadou volného hodnocení důkazů.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

O námitkách žalobce uvážil takto:

Podle ust. § 6 odst. 1 zákona o odpadech (ve znění platném k datu vydání Osvědčení i rozhodování správního orgánu) původce a oprávněná osoba jsou povinni pro účely nakládání s odpadem zařadit odpad do kategorie nebezpečný, je-li a) uveden v Seznamu nebezpečných odpadů uvedeném v prováděcím právním předpise, nebo b) smíšen nebo znečištěn některou ze složek uvedených v Seznamu složek, které činí odpad nebezpečným, uvedeném v příloze č. 5 k tomuto zákonu, nebo c) smíšen nebo znečištěn některým z odpadů uvedených v Seznamu nebezpečných odpadů uvedeném v prováděcím právním předpise. Podle odst. 2) tohoto ustanovení *„Má-li odpad jednu nebo více nebezpečných vlastností uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu, jsou původce a oprávněná osoba, která s odpadem nakládá, povinni zařadit tento odpad jako nebezpečný a nakládat s ním jako s nebezpečným, i když nesplňuje podmínky uvedené v odstavci 1.“*

Podle ust. § 6 odst. 4 zákona o odpadech *„Pokud původce nebo oprávněná osoba osvědčením o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu prokáží, že odpad uvedený v odstavci 1 písm. b) nebo c) nemá žádnou z nebezpečných vlastností, nejsou povinni dodržovat režim stanovený pro nebezpečné odpady; jsou však povinni ověřovat, zda odpad tyto nebezpečné vlastnosti nemá. Způsob a četnost ověřování stanoví pověřená osoba v osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu“.*

Z uvedeného vyplývá, že zákon o odpadech stojí na principu předběžné opatrnosti v tom smyslu, že jako s nebezpečným odpadem je nutno nakládat nejen s odpadem zařazeným do Seznamu nebezpečných odpadů, ale i s takovým, který je smíšen nebo znečištěn /dle odst. 1, písm.b),c)/, a to vždy, má-li odpad jednu nebo více nebezpečných vlastností vymezených v příloze č. 2 k tomuto zákonu (odst. 2). Režim stanovený pro nakládání s odpadem jako nebezpečným pak není závazný pro původce jen tehdy, jestliže osvědčením o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu prokáže, že odpad (smíšený nebo znečištěný) nemá žádnou z nebezpečných vlastností, přitom však je zavázán ověřovat průběžně zda odpad tyto vlastnosti nemá; četnost a způsob ověřování vlastností odpadu (že stále nemá žádnou z nebezpečných vlastností) je stanoven v osvědčení (jehož platnost nesmí být delší než 4 roky, § 9 odst. 2 zákona o odpadech).

Osvědčením o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu tak původce (oprávněná osoba) prokazuje, že na nakládání s konkrétním odpadem dopadá mírnější režim. Je proto původce oprávněn podle ust. § 7 odst. 1 zákona o odpadech, domnívá-li se, že odpad, který splňuje podmínky uvedené v § 6 odst. 1 písm. b) nebo c), nemá žádnou z nebezpečných vlastností, požádat o hodnocení nebezpečných vlastností tohoto odpadu. Toto hodnocení provádí (§ 7 odst. 2 a 3) u vlastností dle příl. č. 2 pod označením kódem H1, H2, H3-A, H3-B, H12, H14 a H15 osoba pověřená Ministerstvem životního prostředí, ostatní nebezpečné

vlastnosti uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu hodnotí osoba pověřená Ministerstvem zdravotnictví.

Dle § 9 odst. 1 zákona o odpadech nebezpečné vlastnosti odpadu hodnotí pověřená osoba na základě žádosti původce nebo oprávněné osoby a zjistí-li pověřená osoba, že odpad žádnou nebezpečnou vlastnost nemá, vydá žadateli osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu, v opačném případě písemně sdělí s odůvodněním žadateli, že odpad má jednu nebo více nebezpečných vlastností. Kopii tohoto osvědčení nebo sdělení zašle původce nebo oprávněná osoba neprodleně České inspekci životního prostředí a krajskému úřadu příslušnému podle místa nakládání s odpadem.

Zákon o odpadech pak v ust. § 9 odst. 2 stanoví obecně náležitosti osvědčení tak, že v něm pověřená osoba vymezí vždy: *druh a původ odpadu, na který se osvědčení vztahuje, vyhodnocení nebezpečných vlastností odpadu a stanoví podmínky a dobu platnosti osvědčení; tato doba nesmí být delší než 4 roky*“. Konkrétní obsah žádosti původce o hodnocení nebezpečných vlastností odpadu, obsah osvědčení a kritéria, metody a postup hodnocení nebezpečných vlastností odpadů (dle zmocnění § 9 odst. 6 zákona o odpadech) stanovilo Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo zdravotnictví vyhláškou č. 376/2001 Sb.

Ust. § 9 odst. 2 zákona o odpadech rovněž stanoví, že „*Osvědčení pozbyvá platnosti okamžitě, když u původce nebo oprávněné osoby dojde ke změně technologie nebo vstupní suroviny, která ovlivní složení odpadu nebo jeho vlastnosti*“.

Kontrolní mechanismus, stran toho, zda bylo řádně osvědčeno (prokázáno) původcem či oprávněnou osobou, že odpad nemá nebezpečné vlastnosti a že tak nepodléhá režimu pro nakládání s odpadem nebezpečným, je svěřen orgánům, jímž je kopie osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností povinně neprodleně předkládána, a tyto mohou buď (§ 9 odst. 3 zákona o odpadech) pozastavit platnost osvědčení, „*vzniknou-li pochybnosti o dodržení správných metod nebo postupu stanovených pro hodnocení... nebo způsobu a četnosti kontrol.....nebo o výsledku hodnocení nebezpečných vlastností*“ nebo (§ 9 odst. 4 zákona o odpadech) odejmout osvědčení, „*jestliže nebyly dodrženy metody nebo postup stanovený pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadu nebo nebezpečné vlastnosti nebyly hodnoceny správně*“.

Předmětem správního řízení o odejmutí osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadů tak není prokázání (a zjišťování), zda konkrétní odpad má či nemá nebezpečné vlastnosti, jak se žalobce mylně dovolává v bodě V/1),2) žaloby, ale předmětem tohoto řízení je, zda původcem (či oprávněnou osobou) předložené osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadů prokazuje vyloučení těchto vlastností u hodnoceného odpadu. Osvědčení má průkazní sílu - ve smyslu argumentace žalobce „Osvědčením osvědčované skutečnosti jsou pravdivé“- v případě, že pověřená osoba při jeho zpracování, resp. při hodnocení nebezpečných vlastností odpadu dodrží metody a postupy pro toto hodnocení zákonem (resp. vyhláškou dle zákonného zmocnění) stanovené a pakliže ano, zda na základě nich učinila správný závěr, když a contrario platí, že při nedodržení metod a postupů nelze mít závěr za správný (nemá totiž dostatečnou oporu). Je tak rozhodné, zda Osvědčení má nejen formálně náležitosti požadované vyhláškou (§ 8 vyhl.č. 376/2001Sb.), ale i zda jeho obsah svědčí tomu, že byl při hodnocení dodržen postup stanovený pro získání relevantního závěru, aplikována závazně stanovená kritéria, metody a postupy pro hodnocení jednotlivých nebezpečných vlastností.

Soud neshledal důvodnou námitku žalobce, že Osvědčení vydané pověřenou osobou 1.1. 2009, o jehož odejmutí bylo Inspekci rozhodnuto, a tento postup žalovaným aprobován,

bylo odejmuto toliko z formálních důvodů, tj. nedostatku či neúplnosti či přílišné stručnosti „zdůvodnění písemného úsudku“ pověřenou osobou ve smyslu ust. § 6 odst. 2 vyhlášky /bod V/2, 4), bod VI/1) – 6)/.

Osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadů č.OS/13/08/ vydané 1.1.2009 ohledně posuzování odpadu katalogové č. 19 08 14 bylo zpracováno pověřenou osobou Ing. L.K. Ph.D. pro výčet nebezpečných vlastností, pro které je pověřen H1,H2,H3 a dále H12, H13 a H14, pro nebezpečné vlastnosti H4 až H11 byla pověřena spolupracující osoba MUDr. M.H.

Z Osvědčení plyne, že odpad vzniká v čistírně odpadních vod (dále jen „ČOV“), místem vzniku jsou síťopásové lisy CENED 2000. Dle bodu 4.3. technologie ČOV je založena na mechanicko–biologickém čištění na dvou linkách, jednak pro čištění vod s anorganickým znečištěním, jednak s organickým znečištěním, přiváděné oddělenou kanalizací. Mimo těchto dvou hlavních proudů (vstupů) jsou na organickou linku ČOV přiváděny *odděleně proudy městských splašků z Neratovic a závodních splašků ze Spolany, z hlediska množství pak méně významné, odpadní vody z VAU Tišice a dále z mobilních cisteren vypouštěno menší množství odpadních vod od externích firem*. Technologie čištění je stabilní (vzhledem k neměnnosti kvality odpadu). Vzorek byl odebrán v místě vzniku, nebezpečné vlastnosti byly hodnoceny ve smyslu § 6 vyhlášky. Závěr hodnocení z ní tak, že odpad je stabilní a není odpadem kategorie nebezpečný, dále stanoví podmínky ověřování vlastností odpadu a odkazuje na Dokumentační zprávu č. 13/08 a dále *Přílohy pod bodem 1 až 8, kterými jsou kromě pověření zpracovatelů tohoto osvědčení: Protokoly o zkouškách(příl. 3-6), protokol o odběru vzorku (příl. č. 7) a v příloze č. 8 Hodnocení pověřené spolupracující osoby MUDr. M.H.*

Připojená *Dokumentační zpráva* uvádí jako podklady předané žadatelem: provozní řád, protokoly o zkoušce, na které odkazuje osvědčení, a protokol o odběru vzorků, a vlastní podklady.

- Popis technologie čištění odpadních vod a způsob vzniku odpadu,(bod 3.1.) uvádí Hlavní výrobní závody, výrobní proces výrobku v nich, suroviny k výrobě a na jakou linku ČOV odtékají odpadní vody a jejich množství, dále charakteristiku pracoviště ČOV a pod bodem 3.2.8. Charakteristiku zpracovávaných látek ČOV, a to: vstupní vody na linku A (pH-5, vodivost- 2 500 μ S.cm⁻¹, NL-150mg.l⁻¹, atd.) a na linku B (obdobně) a vstupní vody cizích firem(*„přípustné znečištění je sjednáno s dodavateli ve smlouvách o čištění odpadních vod a kapalných odpadů“*), dále suroviny a polotovary s jejich chemickým složením, klasifikací podle zákona č. 356/2003 Sb. a fyzikálními vlastnostmi (vápno mleté, karbidové vápno, Sofoklok 55, a dále složení vyčištěné odpadní vody(str. 19). Ohledně odpadních látek - tuhých – kaly je uveden popis vzniku a technologie čištění. Kal z čistírny odpadních vod vzniká v konečné fázi technologie čištění odpadních vod na síťopásových lisech, ve schématu ČOV označené, odvodněný kal z lisů je v konečné fázi shodný z horního i dolního síta, pak padá do přistavených kontejnerů a je odvážen na vlastní skládky. Vzorkovaný odpad byl odebrán v místě vzniku (bod 3.2.10 a 3.2.11.3. a 4.)

- Vstupy, které by mohly ovlivnit vlastnosti odpadu (bod 3.2.12.) jsou: složení vstupních látek, technologie ČOV a případně nepředpokládané vlivy. Vstupy jsou charakterizovány vstupními zpracovávanými látkami(vstupní vody na ČOV), vstupní vody cizích firem, kde je přípustné znečištění sjednáno (vzhledem k hlavnímu proudu zanedbatelné, VAÚ Tišice provádí předčištění), suroviny a polotovary se stabilním složením- nemění se; technologie navržena tak, aby zvládla vyčištění všech složek dohromady...), sledování chemického složení odvodněného kalu je prováděno laboratorně.

- Informace o odpadu (3.3.) odkazuje na zařazení dle katalogu odpadů, *Rešeršní a archivní údaj o vlastnostech odpadu jsou popsány v kapitole technologie a způsob vzniku odpadu bod 3.1.,*

- Informace o provedených zkouškách (3.4.) odkazuje na předchozí osvědčení a seznam protokolů o zkouškách (v 2.1.) s tím, že zkoušky prokázaly, že kvalitativní údaje charakterizující relevantní vlastnosti Kalu ČOV SN odpovídají skutečným vlastnostem odpadu, *jako podklad byly kromě vlastních a obecných znalostí a zkušeností využity materiály uvedené v bodě 2 a přihlédnuto k § 6 odst. 2 vyhlášky.* K hodnocení vlastnosti H13, H14 se odkazuje na výsledky rozborů (str. 32 -33) v příloze č. 3 (parametry vodního výluhu, obsahu PCB v sušině) atd.

- V Hodnotící části (bod 4.2.) se obecně uvádí, že hodnocení jednotlivých vlastností bylo *provedeno jednak na základě zkoušek hodnoceného odpadu, a to rešeršních tak aktuálních, dále po konzultacích se specialisty z VŠCHT, AV ČR a v některých případech na základě vlastního úsudku a zkušeností a zároveň přihlédnuto k § 6 odst. 2 vyhlášky* s tím, že odpad se hodnotí jako odpad nebezpečný, jestliže je překročeno alespoň jedno z následujících kritérií (bod 4.2.1.) pro uvedené nebezpečné vlastnosti. *(soud dále uvádí jen vlastnosti dotčené výrokem rozhodnutí Inspekce o odejmutí Osvědčení)*

H1.Výbušnost:/str. 36/ uvádí: Tuto vlastnost mají odpady, které mohou explodovat působením vnějších tepelných podnětů nebo jsou citlivé k nárazu nebo tření nebo je u nich možno vyvolat reakce detonativního charakteru nebo v nich po zážehu probíhá rychle výbuchové hoření. Jako nebezpečný odpad se hodnotí odpad za podmínek uvedených dále pod písmeny a) až e) . ***Závěr hodnocení zní, že odpad nemůže mít vzhledem ke způsobu jeho vzniku a složení nebezpečnou vlastnost výbušnost.***

H4, H5, H6, H7, H8, H10 a H11 uvádí se v této části, kdy se odpad hodnotí jako nebezpečný ohledně té které vlastnosti, vlastní hodnocení odkazuje na přílohu č. 8- Hodnocení pověřené osoby MUDr. H.

H12 Schopnost uvolňovat vysoce toxické a toxické plyny ve styku s vodou a kyselinami, uvádí se že tuto vlastnost mají odpady, které uvolňují ve styku s vodou nebo kyselinami nebo se vzduchem více než $1 \text{ l.l.h}^{-1} \text{ kg}^{-1}$ vysoce toxického nebo toxického plynu a absence této nebezpečné vlastnosti byla u odpadu z ČOV SN ***prokázána rešeršními i aktuálními výsledky výluhových zkoušek.***

H13 Schopnost uvolňovat nebezpečné látky do životního prostředí při nebo po jejich odstranění: Tuto vlastnost mají odpady, které mohou jakýmkoliv způsobem uvolňovat nebo vést při nebo po svém odstranění ke vzniku škodlivých látek, které negativně působí na životní prostředí. V hodnocení se odkazuje na Přílohu č. 3 dokumentační zprávy, kde jsou uvedeny hodnoty koncentrací ve výluhu pro hodnocení nebezpečné vlastnosti H13 s tím, že žádný ze sledovaných parametrů nepřekračuje limitní hodnoty uvedené v tabulce č. 6.1 přílohy č. 1 vyhlášky a odkazuje se na výsledky analýzy obsahu PCB uvedené v Příloze 4 této dokumentační zprávy, které nepřekračují limitní hodnotu uvedenou v tabulce č. 6.2 též přílohy vyhlášky, dále se uvádí, že bylo použito ust. § 6 vyhlášky hodnocený odpad neuvolňuje do jakékoliv složky životního prostředí škodlivé látky v množství překračujícím limity stanovené zvláštními předpisy a nemá tedy nebezpečnou vlastnost.

H14. Ekotoxická- odkazuje na vyhodnocení této vlastnosti podle vodního výluhu dle bodu 7 přílohy č. 3 vyhlášky s tím, že absence této nebezpečné vlastnosti u uvedeného odpadu byla prokázána ekotoxickými zkouškami provedenými laboratoří viz Příloha č. 4 dokumentační zprávy, hodnocený odpad nemá nebezpečnou vlastnost.

Příloha číslo 8: Hodnocení vlastností odpadu pro vlastnosti H4 až H8, H10 a H11.

Odkazuje se na hlediska, která se u jednotlivých vlastností hodnotí jako referenční v tom smyslu, zda odpad takovou vlastnost má či nemá s tím, že výsledky všech předložených protokolů, které analyzovaly hodnocený odpad byly posouzeny na základě toxikologické klasifikace látek, nebezpečná vlastnost infekčnost byla vyloučena na základě technologie vzniku odpadů. Pro posouzení nebezpečných vlastností lze konstatovat, že v hodnoceném odpadu se nevyskytovaly látky, které byly klasifikovány jako látky toxické, zdraví škodlivé, dráždivé, žíravé, teratogenní, mutagenní nebo karcinogenní v množství, které by odpad činilo odpadem nebezpečným ve smyslu přílohy č. 2 vyhlášky. Ke každé z uvedených vlastností se pak odkazuje na definici škodlivosti této vlastnosti podle příslušné přílohy vyhlášky s odkazem, že *na základě provedených laboratorních analýz odpad neobsahuje nadlimitní množství látky klasifikované jako dráždivé, zdraví škodlivé, toxické či vysoce toxické, karcinogenní, žíravé a pokud jde o H9 – infekčnosti, tato se vylučuje na základě odborného posouzení technologie vzniku odpadu a možného obsahu infekčního agens v hodnoceném odpadu, kdy není předpoklad přenosu závažného infekčního onemocnění.* Obdobně je pak uvedeno u vlastností H10 a H11- závěr zní, že tuto vlastnost uvedený odpad nemá dle výsledků laboratorních analýz.

Žalobce se dovolává ust. § 6 odst. 2 vyhlášky a tvrdí, že při zpracování uvedeného osvědčení pověřené osoby využily, tam kde je to možné metodu zdůvodněného písemného úsudku na základě podkladů dodaných žalobcem (též bod IV. /3) a že skutečnost, že v odůvodnění Osvědčení nějaký důkaz chybí, ale pověřená osoba s takovou informací pracuje, neznamená vadnost posouzení, ale pouze vadu zdůvodnění úsudku, jde tak podle žalobce pouze o pochybení formálního charakteru, které bylo možno napravit vyžádáním takových podkladů od žalobce nebo pověřené osoby (konkrétně bod VI/3) žaloby).

Soud uvedeným námitkám nepřisvědčil.

Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky platí pro postup hodnocení nebezpečných vlastností odpadu, že toto hodnocení se provádí porovnáním kritérií stanovených pro tyto vlastnosti v přílohách č. 1 a 2 se skutečnými vlastnostmi hodnoceného odpadu. Toto ustanovení platí pro postup bez výjimky obecně, tedy i v případě, kdy je možné provést hodnocení podle ust. § 6 odst. 2 vyhlášky „*již podle zdůvodněného písemného úsudku pověřené osoby vypracovaného na základě podkladů předložených žadatelem*“, a není nutno provést hodnocení dle odst. 3 -5. Znalost skutečných vlastností hodnoceného odpadu předpokládá znalost jeho složení, v daném případě na základě podkladů předložených žadatelem, který je mj. povinen do žádosti o hodnocení nebezpečných vlastností odpadu (§ 7, písm. d) – g) vyhlášky) uvést nejen zařazení odpadu dle Katalogu odpadů, ale i popis vzniku (původu) odpadu /určení provozu, zařízení, technologie či postupu, při němž odpad vznikl, výčet surovin, které byly použity); dále charakteristiku odpadů a specifikaci složení odpadu z hlediska chemických látek a informace o možné kontaminaci infekčním agens, které se odpadu vyskytují nebo jejich výskyt lze vzhledem k jeho původu za určitých podmínek předpokládat, včetně jejich vlastností a klasifikace a dále množství produkovaného odpadu za časovou jednotku. Pokud nejsou tyto podklady podle odst. 1 z hlediska hodnocení nebezpečných vlastností odpadů uvedených v příloze č. 1 vyhlášky dostačující, může pověřená osoba na žadateli požadovat předložení dalších podkladů, jako například protokolu o odběru vzorků odpadů podle přílohy číslo 5 a plán jeho odběru podle přílohy č. 4. Podle § 6 odst. 7 vyhlášky protokoly o zkouškách předložené žadatelem může pověřená osoba uznat jen v případě, že zkoušky byly provedeny v laboratořích a odborných pracovištích, která splňují podmínky uvedené v odst. 6 a odběr vzorků byl proveden a zadokumentován v souladu s ust. § 5. Hodnocení odpadu

musí přihlížet i k možnosti, že po době odběru vzorku odpadu může dojít ke kvantitativní nebo kvalitativní změně hodnoceného odpadu. Tato skutečnost musí být zohledněna v dokumentaci dokládající výsledek hodnocení (§ 6 odst 8) a z hlediska stability nebezpečné vlastnosti lze vyloučit pouze u odpadů vznikajících v rámci řízených postupů, které zaručují jejich neměnnou kvalitu (§ 6 odst. 9).

Podle ust. § § 8 odst. 6 vyhlášky jsou pak přílohou Osvědčení vždy kopie dokumentů, na jejichž základě pověřená osoba osvědčení vydala, protokol o odběru vzorků, protokoly provedených zkoušek atd.

Z rozhodnutí Inspekce, potažmo žalovaného, stran důvodů odejmutí předně uvedeného Osvědčení, vyplývá, že závěr o nedodržení metod a postupů byl vysloven, s odvoláním na závěry znaleckého posudku ve vztahu ke konkrétním hodnoceným nebezpečným vlastnostem, jak je uvedeno v odůvodnění rozhodnutí Inspekce, na něž lze odkázat. Nedostatky Osvědčení, resp. jeho závěru, že odpad nemá nebezpečné vlastnosti, nejsou ani ve znaleckém posudku, z něhož Inspekce vychází, postaveny na toliko nedostatku formálního zdůvodnění, ale předně na tom, že v Osvědčení absentuje základní informace o složení hodnoceného odpadu, znečišťujících složek, které jej mohou činit nebezpečným, že v něm nejsou postiženy podíly jednotlivých druhů čistěných odpadních vod, že závěry nelze učinit na základě výsledku jednoho směsného jednodenního vzorku odpadu, který není možno považovat za reprezentativní (když i podle navrhovaného plánu odběru vzorků je si pověřená osoba vědoma variability složení odpadu), a to za situace, kdy dokumentace o odběru vzorku vzbuzuje pochybnost o jeho identifikaci a nakládání s ním, při absenci dalších podkladů, na které se závěr v konkrétním případě odvolává, např. rešerše, výstupy z dlouhodobého sledování odpadů, provozní zkoušky, a pod. Např. závěr o neexistenci nebezpečné vlastnosti H12 odkazuje obecně na „rešerše a aktuální výsledky výluhových zkoušek“, v dokumentační zprávě nejsou žádné rešeršní informace, výluhová zkouška nemůže být důkazem o vyloučení této nebezpečné vlastnosti dle přílohy č. 3 bodu 5. vyhlášky („*Pro hodnocení vlastnosti odpadu H12 schopnost uvolňovat toxické nebo vysoce toxické plyny ve styku s vodou, se vzduchem nebo s kyselinami se použije metoda navržená pro stanovení množství uvolňovaných hořlavých plynů ve styku s vodou podle zvláštního právního předpisu*8) *doplněná o variantu použití 1 mol/l kyseliny chlorovodíkové*“). Vyloučení vlastnosti H13 se opíralo o výsledek jedné zkoušky (viz podrobně str. 3 rozhodnutí Inspekce) a H14 se právě opíralo o výsledek jedné zkoušky jednoho směsného jednodenního vzorku.

Spolupracující osoba MUDr. H. dle příl. č. 8 Osvědčení vyloučila nebezpečné vlastnosti podle rozhodnutí Inspekce (str. 5) bez konkrétního důkazu, podklady, které uvedla co do jejich seznamu byly rozdílné od poskytnutých pověřenou osobou, neuvádí informace o výsledcích tzv. provozních rozborů, na které se odvolává, její postup proto nebyl shledán v souladu s bodem 3. přílohy č. 3 vyhlášky, podle něhož : „*Při hodnocení nebezpečných vlastností H4 až H8, H10 a H11 se postupuje následujícím způsobem: Chemické látky, které hodnocený odpad obsahuje, se klasifikují podle zvláštního právního předpisu.*2) *Po klasifikaci chemických látek obsažených v odpadech se provádí stanovení obsahu (např. v hmotnostních procentech) chemických látek v hodnoceném odpadu. Zjištěný obsah nebezpečných látek se porovná s kritérii uvedenými v příloze č. 2*“. Soud má za to, že jestliže absentovala v Osvědčení informace o složení odpadu a z uvedených protokolů o zkouškách byl relevantní pouze chemický rozbor (Příloha 6. Osvědčení), nesoucí informaci pouze o vybraných kovech, aniž by byl výběr zdůvodněn a kaly vznikají z průmyslových vod organických a anorganických a dalších (externích), jejichž složení není přesně

identifikováno, je závěr o vyloučení nebezpečných vlastností postaven na nedostatečných podkladech a závěr správních orgánů vedoucí k odejmutí Osvědčení je v souladu se zákonem.

Soud z uvedených důvodů neshledal opodstatněnou argumentaci žalobce, že, pakliže nebyly k Osvědčení připojeny dokumenty, na které se odvolávalo, jde jen o formální pochybení, a bylo možno si je dodatečně vyžádat. Osvědčení má obsahovat všechny přílohy, na základě nichž bylo vydáno a povinnost prokázat Osvědčením, že odpad nemá nebezpečné vlastnosti stíhá původce, který o hodnocení požádal. O formální pochybení by mohlo jít v případě, kdy by Osvědčení ve zdůvodněném písemném úsudku činilo konkrétní odkazy na konkrétní označené listiny a jejich výstupy, z nichž závěr o vyloučení nebezpečné vlastnosti odpadu pověřená osoba učinila, a toliko je opomněla připojit k Osvědčení. Tak tomu v dané věci nebylo. Žalobce nadto ani poté, co mu byl protokol o kontrolním zjištění včetně znaleckého posudku Ing. V. doručen, ani v průběhu následně vedeného řízení o odejmutí Osvědčení vytýkané absentující podklady nedoložil, ač tak učinit kdykoli poté mohl. Vůči znaleckému posudku vznesl námitku podjatosti vůči znalkyni, a zpochybňoval její odbornost, jak konečně uvádí i v bodě IV. žaloby, kde shrnuje jím vznášené námitky.

Soud neshledal důvodem pro zrušení rozhodnutí skutečnost, že se Inspekce, potažmo žalovaný opírá o znalecký posudek Ing. V., ač jsou tyto správní orgány povolány ve věci rozhodovat samy dle práva, potažmo námitku, že znalkyně se v uvedeném znaleckém posudku vyjadřuje nad rámec i k otázkám právním, co jí nepřísluší (bod V./3). Z postupu zvoleného Inspekcí plyne, že sama seznala pochybnosti o závěrech vyslovených v Osvědčení stran vyloučení nebezpečných vlastností odpadů, zejména o naplnění požadavků správné aplikace kritérií, metod a postupů pro hodnocení. Naplnění požadavků stanovených právní úpravou pokud jde o kritéria, metody a postupy je postaveno v základu na odborných znalostech, konečně právě proto je zákonem svěřeno oprávnění vydávat osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadů toliko osobám, které požadované odborné předpoklady stran hodnocení vlastností chemických či zdravotnických a pro aplikaci stanovených pravidel dle této úpravy mají (§ 7 zákona o odpadech). Platnost osvědčení představuje průkaz k zacházení s odpadem s jako nikoli nebezpečným, a konečně jak se sám žalobce dovolává a i právě proto, musí osvědčení nejen formálně právně dostát požadavkům zákona, ale musí být vystaveno na výstupech a metodách, jejichž relevanci při hodnocení je možné hodnotit jen při odborných znalostech. Nelze proto mít za pochybení, že Inspekce k objektivnímu posouzení, zda jsou zde jen pochybnosti o dodržení správných metod nebo postupu, nebo zda tyto postupy a metody nebyly dodrženy a či vlastnosti vyhodnoceny správně, zadala zpracování znaleckého posudku. Znalecký posudek č. 70 09 45 se vyslovil z hlediska odborného k tomu, zda při hodnocení nebezpečných vlastností (z pohledu chemického složení či zdravotní závadnosti) byly dodrženy uvedené postupy a metody stanovené v právních předpisech. Skutečnost, že postup či metodu zvolenou při hodnocení v osvědčení přiřadil požadavku stanovenému konkrétně v právním předpise, nelze vzhledem k provázanosti právní úpravy s odbornou stránkou věci považovat za překročení hranic odborného zkoumání. Znalecký posudek v úvodu mj. „konstatuje zjištěný stav s tím, že po formální stránce bylo osvědčení zpracováno v souladu s vyhláškou a v podobě jež je doporučována pověřeným osobám, po odborné stránce však např. uvádí, že rozsah informací dokumentační zprávě, zejména v bodě 3.2 byl zpracován ve vztahu k informacím významným pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů ryze však formálně, to plyne zejména z porovnání informací soustředěných v bodě 3.2.8., kde je kvalita vstupní vody popsána v ukazatelích, které ve vztahu k hodnocení nebezpečných vlastností předmětného odpadu je možné považovat za irelevantní. Kvalita vody vypouštěné

do povrchových vod, z níž kaly vznikly, je sledována s využitím ukazatelů, které jsou pro hodnocení některých nebezpečných vlastností významné a je možné dovodit, že většina ukazatelů sledovaných u vypouštěných odpadních vod je přítomna i v kalech a musí být přítomna i ve vodách přitékajících do čistírny. Pověřené osoby neposkytují v Osvědčení důkaz o neměnnosti složení produkovaného hodnoceného odpadu v čase. Uvedená skutečnost je zřejmá zejména ve vztahu k souběhu kontinuální a diskontinuální technologie ČOV a z nich vznikajících kalů, které jsou následně smíchávány a vystupují z ČOV jako hodnocený odpad. Z popisu technologií vzniku hodnoceného odpadu vyplývá, že odpad odnímaných z tzv. nádrže primární sedimentace je tvořen složkou anorganických kalů diskontinuálně vznikajících na lince A a kontinuálně vznikajících kalů z biologické větve čištění (linka B) ...Frekvence převodu kalů z linky A do primární sedimentační nádrže linky B se děje podle popisu v množství nikoliv zanedbatelném.... za čas a ve frekvenci, která není popsána. Popis vzniku odpadu obsažený v Osvědčení neobsahuje informace o materiálových tocích látek (škodlivin) odpovědných za případnou nebezpečnost odpadu a ani tyto látky neidentifikuje (bod 3.2.6.1. dokumentační zprávy... čištěny odpadní vody z výroby HCl, H₂ SO₄....(účinné pesticidní přípravky neidentifikovány)..... Pověřené osoby neidentifikovaly nositele nebezpečných vlastností vstupující do technologie ČOV..., nezabývaly se jich hmotností(materiálovým tokem), nezabývaly se stabilitou v rámci technologie čištění...nevyužili těchto informací jako opory pro volbu ukazatelů při zadávání zkoušek hodnoceného odpadu. Uvedené skutečnosti ve své podstatě diskvalifikují jakékoliv závěry obsažené v Osvědčení....“

Podle soudu jak tato pasáž znaleckého posudku, tak obdobně následující konkrétní zhodnocení způsobu vyloučení nebezpečných vlastností odpadu, jak je obsahuje Osvědčení, se předně opírá o odborné posouzení informací a popis procesu vzniku odpadu v Osvědčení a odborné hodnocení výstupů z podkladů (protokolů o zkouškách, protokolu o odběru vzorku atp.), a konfrontuje tato zjištění toliko s požadavky příslušných ustanovení vyhlášky. Například ohledně nebezpečné vlastnosti **H 12** Schopnost uvolňovat vysoce toxické a toxické plyny ve styku s vodou, vzduchem nebo kyselinami znalkyně konstatuje, že v dokumentační zprávě nejsou uvedeny rešeršní informace, které mají být příslušným důkazem; výluhová zkouška nemůže být důkazem pro vyloučení této nebezpečné vlastnosti; pověřená osoba při hodnocení nepostupovala v souladu s bodem číslo 5 přílohy č. 3 vyhlášky (str. 13-14 posudku).

H 13 Schopnost uvolňovat nebezpečné látky do životního prostředí při nebo po jejich odstranění, znalkyně uvádí, že pověřená osoba odůvodnila neexistenci této nebezpečné vlastnosti pouze na základě jedné zkoušky zaměřené na zjištění ukazatelů rozhodných pro vyloučení této nebezpečné vlastnosti a uvedených v tabulce číslo 6.1 a 6.2 v příloze č. 6 k vyhlášce, chybně uvádí odkazy na výsledky zkoušek ukazatele PCB, které jsou v protokolu o zkoušce Příloha č. 3/chybně uvedena Příloha č. 4/ k dokumentační zprávě. Znalkyně konstatuje dále, že vzhledem k popsané proměnlivosti složení odpadních vod, vstupujících do procesu čištění (v bodě 3.2.8 dokumentační zprávy Osvědčení, jsou tyto vody charakterizovány ukazateli pH, vodivost, NL, CHSK, BSK₅ ...atd. a uvedené ukazatele nejsou pro hodnocení vznikajících kalů podstatné a i v důsledku nedostatečně popsaných(nestanovených) podílů jednotlivých druhů čištění odpadních vod (homogenitě vstupů), nedostatečně popsané technologii čištění odpadních vod (zejména chemismus) a naprosté absenci informací o složení hodnoceného odpadu a zejména znečišťujících složek, které ho mohou činit nebezpečným, nelze na základě jednoho výsledku zkoušky jednoznačně vyloučit nebezpečnou vlastnost H13. Při popsané variabilitě vstupů do technologie čištění a nestanovení měřítka vzorkování(množství odpadu, které vzorkem charakterizováno) není jednodenní směsný vzorek odpadu možné považovat za reprezentativní pro hodnocení

předmětného odpadu Hodnocení je proto nedostatečné, o závěrech lze mít pochybnosti i vzhledem k tomu, že v dokumentační zprávě nejsou kvantifikovány hodnoty ukazatelů stanovených pro vody vypouštěné z ČOV do vod povrchových.

*H14 Ekotoxická- vyloučení této nebezpečné vlastnosti pověřená osoba provedla na základě jedné zkoušky zaměřené na zjištění ukazatelů rozhodných pro vyloučení této vlastnosti a uvedených v definici v příloze č. 1 k vyhlášce. Znalce konstatuje, obdobně jako v předchozím bodě, že vzhledem k variabilitě a neznalosti složení odpadních vod vstupujících do procesu čištění, nedostatečně popsanych podílů jednotlivých čištěných odpadních vod,..... a **naprosté absenci informací o složení hodnoceného odpadu a znečišťujících složek** v něm a i v stejně jako popsané nestabilitě složení odpadních vod a nedokumentovaném podílu kalů z jednotlivých větví ČOV v závislosti na čase, nelze jednoznačně vyloučit nebezpečnou vlastnost... Výsledek jedné zkoušky jednoho směsného jednodenního vzorku odpadu bez dalších souvislostí je pro takový závěr nedostatečný. Vypovídací schopnost důkazu zpochybněna i tím, že zkouška byla provedena na vzorku odpadu, který nepovažuje znalece za reprezentativní pro hodnocení předmětného odpadu viz bod 3.3.b) 3 tohoto posudku.*

Soud vzhledem k uvedenému neshledal námitku žalobce proti postupu znalce důvodnou, neboť je zjevné, že k vyslovení závěrů vedlo především zkoumání otázek odborných.

Ohledně žalobcem zpochybňované odbornosti znalce ing. Veverkové (a to k části hodnocení chemických vlastností) soud odkazuje na odůvodnění rozhodnutí žalovaného (str. 4 dole a násl.) ohledně jmenování znalce, a k tomu dodává, že žalobce sám, byť v souvislosti s námitkou podjatosti (viz např. jeho námitky z 17.3.2010, připojené i k žalobě), poukazyval na to, že jmenovaná znalce je rovněž pověřenou osobou dle § 7 zákona o odpadech, a z této skutečnosti dovozoval možnou podjatost z důvodu podnikání znalce ve stejném oboru jako pověřená osoba ing. K. (konkurence- osobní zájem na věci). Z hlediska odbornosti by bylo lze naopak mít spíše za to, že znalci jsou známy postupy a požadavky, které musí při vydání osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností splnit pověřená osoba, a to nejen teoreticky, ale i z vlastní praxe.

Žalobce nevzněl v žalobě výslovně námitku podjatosti této znalce, v bodě IV./1) uvedl, že ji vznášel v průběhu řízení. Výslovně však v žalobě netvrdí, že by se žalovaný v napadeném rozhodnutí s touto námitkou nevypořádal, popř. konkrétně neuvádí důvod, proč se závěry vyslovenými v rozhodnutí žalovaného vydaného ve věci námitky podjatosti z 20.12.2010, na které žalovaný odkázal, nesouhlasí. V bodě V./3- vlastním žalobním bodu, žalobce jen uvozuje druhou větu, že takto činil v řízení, a že navíc má za to, že znalec je oprávněn hodnotit pouze odborné otázky. K této námitce se soud shora již vyjádřil. Ohledně námitky podjatosti soud odkazuje rovněž na vydané rozhodnutí žalovaného, potažmo Inspekce vydaná ve věci námitky podjatosti, která v rámci žaloby tak zůstala bez konkrétní argumentace, závěry v nich vyslovené zpochybňující. Nad rámec soud proto toliko doplňuje, že vztah k věci či účastníkům řízení nelze odvozovat ani od odmítnuté spolupráce žalobce se společností Univerza-SoP,s.r.o., jejímž je znalec jednatelem, jak v přílohách k žalobě je dokládáno návrhem této společnosti na spolupráci s žalobcem v rámci projektu vědy a výzkumu s identifikačním kódem SP-2f3-118-08, jehož předmětem byl „Výzkum skutečných vlastností odpadů považovaných za vhodný zdroj nestandardních surovin,,,“, kdy Návrh na spolupráci spočíval zejména v umožnění odběru vzorků (v roce 2009) pevných a kapalných materiálových vstupů a výstupů z dotčených zařízení odbornými pracovníky z řešitelského týmu s tím, že výsledky zkoušek budou poskytnuty i spolupracujícímu subjektu, tj. žalobci.

Obdobně žalobce již v bodě IV./1),2), ve svém shrnutí námitek vznesených v rámci řízení, kromě poukazu na to, že znalkyně ing. V. mohla hodnotit jen nebezpečné vlastnosti první skupiny(chemické) a nikoli zdravotnické, argumentuje tím, že tyto vlastnosti v Osvědčení hodnocené spolupracující osobou MUDr. H., znalecký posudek hodnotí s odkazem na odborné stanovisko Státního zdravotního ústavu, Národní referenční laboratoře hygieny půdy a odpadů (které 4.8.2009 zpracovala vedoucí MUDr. Z.), který není znaleckým ústavem. Žalobce pak nepochybně, že dle zákona o znalcích a tlumočnících je možno přizvat k posouzení zvláštních dílčích otázek konzultanta, za vadu však považuje, že tento postup není ve znaleckém posudku odůvodněn a je toto stanovisko toliko v přípisu a adresované společnosti Universa-SoP.

Soud předně musí konstatovat, že i kdyby uvedený postup vykazoval tyto dílčí namítané vady, rozhodnutí o odejmutí Osvědčení by mělo dostatečnou oporu již v předně uvedených zjištěních ohledně nedostatečného hodnocení vlastností ing. K. Nadto z odborného stanoviska Státního zdravotního ústavu, Národní referenční laboratoře, zpracovaného MUDr. Z. vyplývá, že zastávaný závěr o nedostatečném hodnocení vyloučení nebezpečných vlastností H4-H11 se opírá o zjištěnou absenci ...*“ jakékoliv bližší specifikace možných látek, které může posuzovaný odpad obsahovat, není zcela jasný provoz linky A a B, zda jsou kontinuální, chybí také informace, zda jde o výrobu stálou nebo se mění v určitých časových intervalech, chybí informace o složení odpadu a zda odpad lze označit, že vzniká v rámci řízených postupů, které zaručují neměnnou kvalitu, v širší vstupujících odpadních vod ze Spolany i z města Neratovic, z VÚV Tišic a od externích firem, které nejsou definovány. V dokumentační zprávě jako charakteristika zpracovávaných látek uváděny pouze parametry jako pH, vodivost, NL ...a pod., které pro hodnocení konečného odpadu nejsou podstatné; není jasné jaké podklady z hlediska složení odpadu měla pověřená osoba k dispozici, jediný podklad pro hodnocení jsou tresty ekotoxicky, výluh a stanovení 7 prvků v sušině, mikrobiologický rozbor, vše bez uvedení čísel protokolu, stanovení PCB je uvedeno pouze číslo zakázky. Chybí provozní rozbor, uváděné jako podklad; chybí popis odpadních vod z Tišic (jak níže vyplývá, jde o kafilérii, pozn. soudu), které vzhledem k jejich vzniku mohou spadat pod Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES)č. 1774/2002, kterým se stanoví hygienická pravidla týkající se vedlejších živočišných produktů. Chybí popis odpadních pod v externích firem...”*. Závěr proto zní, že pověřená osoba při hodnocení nebezpečných vlastností H4-H11 nepostupovala ve smyslu Přílohy č. 3 vyhlášky. Soud k této argumentaci žaloby proto odkazuje na odůvodnění rozhodnutí Inspekce str. 7-8, kde tato správně uvedla, že vydávání stanovisek pro výkon státní správy odpadů je jednou z činností daných statutem Státního zdravotního ústavu, který se přímo zabývá zdravotními riziky spojenými s nakládáním s odpady a poukázal na to, že MUDr. Z., stejně jako Ing. V., je sama pověřenou osobou (tzn. má odbornou způsobilost ve smyslu § 7 zákona o odpadech, pozn. soudu) a tedy má dostatečnou kvalifikaci k tomu, aby mohla posoudit, zda Osvědčení obsahuje všechny údaje nezbytné pro vyloučení nebezpečných vlastností a bylo vydáno v souladu s předpisy. Soud se s uvedeným závěrem Inspekce ztotožňuje a neshledává proto námitku žalobce důvodnou. Stanovisko vypracované MUDr. Z. tak bylo vypracováno osobou disponující zákonem o odpadech požadovanou odborností stran hodnocení nebezpečných vlastností „zdravotnických“. Vadou, která by mohla vést ke zrušení rozhodnutí pak nelze shledat, že uvedené stanovisko bylo učiněno „pod hlavičkou „ Státního zdravotního ústavu“, ani, že bylo adresováno ing. V. na adresu sídla společnosti Universa-SoP; tyto skutečnosti jeho odborný závěr nemohly ovlivnit.

K námitce v bodu V/4) žaloby, že Osvědčení bylo hodnoceno přísně formalisticky, aniž by byl stejný přístup zvolen vůči znaleckému posudku, kdy žalobce se dovolává posudku revizního ing. B., který sám v odvolacím řízení předložil, soud předně uvádí, že na

základě takto obecně koncipované námitky, bez konkrétní adresné výhrady proti závěrům žalovaného, nelze k přezkoumání napadeného rozhodnutí, jak soudu přísluší, pristoupit. Soud není oprávněn vyhledávat případné vady postupu, argumentace žalobce pak v konkrétu, jak shora uvedeno ve vztahu k ostatním námitkám, nebyla úspěšná. Žalovaný k posudku ing. B. zaujal závěr, že tento posudek sice kriticky hodnotí znalecký posudek Ing. V., ale nevyvrací jím vytýkané závěry o nedodržení postupů a metod v předmětném Osvědčení a nijak odborně neospravedlňuje absenci konkrétních důkazů (např. ohledně vlastnosti H1,H3-A,H12), proto přiznal váhu znaleckému posudku ing. V.

Uvedený závěr žalovaného výstupům z revizního znaleckého posudku podle soudu odpovídá. Tento „revizní“ posudek jednak vychází z dalších, v Osvědčení neuvedených a nekonkretizovaných podkladů, nadto i časově vzniklých až po vypracování osvědčení (např. na str. 2 – 3 revizního posudku uváděné Kontrolní zprávy k plnění podmínek Osvědčení z 31.7. a 28.10.2009, a pod bodem 10.: Ústní sdělení objednatele). Závěry znaleckého posudku ing. V. o nedostacích Osvědčení z důvodu absence podkladů pak revizní znalecký posudek napadá např. s argumentací proti vytýkanému nedoložení „neměnnosti složení produkovaného hodnoceného odpadu v čase“ (v reakci na ust. § 6 odst. 8 vyhlášky). Revizní znalecký posudek (str. 6-7) přiznává, že kaly z čištění odpadních vod mění svoji kvalitu (v závislosti na vstupech), dovolává se však vyrovnávací schopnosti čistícího systému v daném případě a tvrdí, že složení odpadu je známo (ale rovněž je výslovně neuvádí) a že požadavek na znalost složení vody a přítomnost „rozhodujících znečišťujících látek“ ani vyhláška nepožaduje a výhrady stran variability vod a změny proudů v čase jsou ve znaleckém posudku ing. V. jen konstatováním. Na str. 7 však revizní posudek uznává, že tato výhrada by byla oprávněná („jen“) v případě, že po odebrání vzorku by došlo k významné, dlouhodobé a navíc hmotnostně negativní změně některého z proudů, tedy nárůstu znečištění přicházejícího do systému z některého ze známých zdrojů nebo kdyby došlo ke vstupu nového významného proudu jiných odpadních vod. K tomu ovšem nedošlo a dle ing. B. podle podkladu č. 10 /tedy ústního sdělení objednatele – žalobce/ došlo naopak k omezení znečištění, například ukončením čištění odpadních vod z kafilérie v Tišicích (revizní posudek neuvádí kdy). Revizní posudek pak tvrdí, že odpad vzniká stabilní neměnnou technologií (již 12 let) a že rozbory odpadu se provádějí na vzorcích odebíraných 4x ročně a jejich výsledky ukazují, že jakost se prakticky nemění (nedochází k překračování limitních koncentrací sledovaných látek) a rozbory ukazují, že obsahy sledovaných znečišťujících látek jsou v průměru stále dosti hluboko pod povolenými mezemi, takže drobné kolísání kolem tohoto průměru nijak rozhodnutí o nebezpečnosti odpadů nemůže ovlivnit (rovněž bez odkazu na konkrétní rozbory vzorků v revizním posudku). Soud vzhledem k uvedenému musí proto toliko k závěru žalovaného dodat, že revizní znalecký posudek nejen že nevyvrací nedostatky Osvědčení vytýkané Inspekcí s odvoláním na znalecký posudek Ing. V., ale oponuje jim v podstatě toliko protitvrzením s odvoláním na „známé složení“ a „rozbory vzorků odpadů každoročně (4x) prováděné“, jimiž lze stabilitu vlastností odpadu doložit, opět aniž by je učinil součástí příloh tohoto posudku. Inspekce, potažmo znalecký posudek ing. V. však po žalobci nic jiného nepožadovaly, než aby se Osvědčení konkrétně ve svém úsudku o vyloučení nebezpečných vlastností dle § 6 odst. 2 vyhlášky, popř. při jiném postupu či metodě, o takové konkrétní údaje např. stran neměnnosti vstupů (i při jejich variabilitě), o rozbory dokládající stabilitu vlastností hodnoceného odpadu (výstupu) a o konkrétní doložení dodržení limitů koncentrace „znečišťujících škodlivin“ a účinnosti řízeného postupu, zaručujícího neměnnou kvalitu, opíralo a tyto jako podklad v přílohách k Osvědčení byly připojeny. Jinými slovy řečeno Osvědčení nemůže vycházet obecně z předpokladu, že pověřená osoba postupující dle § 6 odst. 2 vyhlášky (jak opakovaně žalobce tvrdí o ing. K.) veškeré podstatné aktuální znalosti o složení o odpadu a procesech v zařízení žalobce má a tudíž

může zodpovědně prohlásit, „že odpad uvedenou konkrétní nebezpečnou vlastnost nemá“, ale musí být tento závěr – úvaha opřen o aktuální konkrétní zjištění, např. právě o výstupy z „provozních odběrů vzorků odpadů 4x ročně v době platnosti předchozího osvědčení, a tyto protokoly o odběru vzorků a výsledky rozborů k této úvaze- zdůvodnění písemného úsudku- v Osvědčení jako podklad připojeny a správnost úsudku jimi tak doložena.

Na základě uvedených závěrů soud podle ust. § 78 odst. 7 žalobu zamítl jako nedůvodnou.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce, jenž v řízení nebyl úspěšný, nemá na náhradu nákladů řízení právo. To by náleželo úspěšnému žalovanému, soud však z obsahu spisu nezjistil, že by mu náklady řízení nad rámec běžných výdajů vznikly, ostatně žalovaný žádné své náklady ani neuplatňoval.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 23. května 2013

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu